

Lóvátétel, vagy jóvátétel.

Közel hatvan év távlatából fájó érzés és kínzó fájdalom újból visszaemlékezni az 1945.-ben történetekre, de a “tempora mutantur et nos mutamur in illis” miatt vissza kell térnünk sorscsapásunk agyonhallgatott okaira. Csak a múltból tanulók, a múlt tapasztalatait felhasználók képesek a jövő lehetőségeivel okosan élni.

Köztudomású, hogy a néhai 1945-ös “Ideigleges Nemzeti Kormánynak,” amely az idegen megszálló erők támogatásával vette át a hatalmat, legelső hivatalos ténykedése az volt, hogy a Magyar Királyi Csendőrséget egy RENDELETTEL feloszlatta az alábbi hamis vádak alapján.

A rendeletet azért nyomtattam nagy betűkkel, mert nagy vakmerőség és jogtiprás kellett a fennálló 1881/ID. *törvénycikket* egy 1690/1945 miniszterelnöki *rendelettel* eltörölni.

A volt “Ideigleges Nemzeti Kormány” lóvátette országunk népét a következő koholt vádak felhasználásával:

1.a.) “A csendőrség a múlt népellenes kormányait feltétlen engedelmességgel kiszolgálta.”

Válasz: A csendőr esküje (katonai ÉS csendőri!) a mindenható Istenre tett ünnepélyes fogadalomtétel volt, mely szerint “a törvénynek, előljáróim és feljebbvalóim parancsainak és meghagyásainak készséggel engedelmeskedem. Isten engem úgy segitsen!”

Megjegyzés: A csendőrség világhírnevének legfőbb tényezője a vas- fegyelmen alapuló szolgálati magatartás volt. Kormányok, vagy politikai pártok kiszolgálása, támogatása, vagy párttagság viselése tilos és elbocsájtással járó kihágásnak volt tekintve.

2.) “A csendőrség a magyar parasztság és a magyar munkásság ellen megszámlálhatatlan erőszakot követett el...”

Válasz: A csendőrök 92%-a a magyar falvakban és községekben lakó, a polgárok közül önként jelentkezőkből került felvételre, így otthon érezték magukat a magyar “vidék” szolgálatában, s a “paraszt” kifejezést saját származásuk miatt is sértőnek ítélték. Bár saját faluikban, vagy egyenesági rokonságaiknak lakóhelyén nem szolgálhattak, a “vér nem válik vízzé” elv alapján jól, biztonságban és otthonosan érezték magukat a községek, falvak, települések és tanyák világában. A vidéki lakosság és a csendőrök közötti megbecsülés kölcsönös volt; járőr “adj Istenezett” a polgárok üdvözlésére, a nép pedig “megsüvegelte” őket.

Megjegyzés: A csendőr induló még ma is minden elő csendőr imádsága: az ősi föld lakóinak, a magyar honpolgároknak hatásos védelme. Mondjuk el megégszer, együtt:

“Édes hazám magyar róna, magyar erdő, magyar vég,
Téged járlok éjjel, nappal, télen, nyáron nagyon rég.
Népem biztonságát őrzöm, megrendíthetetlenül,
Érted élek, érted halok magyar népem, egyedül.
Érted élek, érted halok, hiven becsülettel, vitézül.”

3.) “A magyar nép egységes ítéletének végrehajtásaként az Ideigleges Nemzeti Kormány megállapítja a magyar csendőrségnek, mint testületnek a háborús felelősségét és intézményét megszünteti, szervezetét feloszlátja.”

Válasz: A magyar alkotmány történelmében ilyen arányú törvény-tiprás ismeretlen volt. Az Ideigleges Nemzeti Kormány nem rendelkezett a magyar nép váasztással kifejezett akarásával, és a koholt ráfogás alapján fabrikált vád sohasem kapott lehetőséget semleges bíróság általi jogos tárgyalásra és ítélethezásra. Így omlott le “alkotmányunk sziklavára.”

A bűnösség egyoldalú, hamis és önkényes vádját azonnali, haladéktalan és megsemmisítő ítélet követte, így válaszadásra, védelemre, a vádak megcáfolására nem kerülhetett sor.

Ez a gyalázatos és önkényes, törvénytíró merénylet hármasság tragédiát eredményezett:

- A.) A városokon kívüli polgárok személyi és vagyoni biztonságának veszélyeztetését.
- B.) Több mint tizenötezer szin magyarnak az elűződését, bebörtözését, hadifogságba vételét, büntető táborokba vetését és/vagy kivégzését.
- C.) A törvényes jogrendjére jogosan büszke magyar büntető törvényrend önhatalmú megszegését, történelmi szégyenét.

A kommunisták erre azt mondták volna, hogy voltak Igazoló Bizottságok, amelyek előtt tisztázhatták volna magukat az egyes csendőrök.

Válasz: A Bizottság csak "igazolt," vagy "nem igazolt" határozatot hozhatott, és a Bizottság csak akkor hozhatott "igazolt" határozatot, ha a volt csendőrségi személy igazolja, hogy:

- a.) a németellenes mozgalomban személyesen és hatékonyan részt vett, vagy
- b.) az ország felszabadítása előtt működött magyar kormányok rendeleteivel, intézkedéseivel és utasításaival tevőlegesen, vagy szolgálati mulasztások révén szembefordult, vagy
- c.) bár a szolgálatát ellátta, tényleges segítséget nyújtott kommunista szervezkedéseknek, vagy azokban résztvevő egyéneknek.

Más szóval, felmentést kaphatott, ha hazaáruló vagy esküjét megszegő, esküjével éppen ellentétesen működő gerinctelen "csendőr" volt, aki a csendőr nevet soha meg sem érdemelte. Kérdezem, van-e a jelenlegi Magyarországon olyan személy, aki az orosz megszállók elleni mozgalomban "személyes és hatékony" részvétele miatt nem került munkatáborba, vagy száműzetésbe? Van-e a jelenlegi Magyarországon olyan személy aki "szolgálati mulasztással, rendelkezések, utasítások és intézkedések szabotálásával szembe fordult a kommunista kormánnyal és túlélt? Van-e a jelenlegi Magyarországon olyan személy, aki, bár szolgálatát ellátta, tényleges segítséget nyújtott az ellenségnek és büntetlen maradt? Ha ilyen személy nem akad a kommunista Magyarországon, miért tételezik fel, hogy akadt volna ilyen a csendőrség soraiban?

Fájó szívvel s az utolsó szó jogával idézem újra a Csendőr-indulót. A még élő néhány vén csendőr hármasságjához (HIVEN, BECSÜLETTEL, VITÉZÜL) legközepebből kiemelt BECSÜLET szavával vallom, hogy a magyar nemzet és magyar nép biztonságának és védelmének szolgálatát a csendőr a legtisztább szívvel végezte, és a fenti gyalázatos koholt vádak ellenében vallom, hogy szeretett hazám csendőrként való szolgálatát Isten áldásának és ajándékának tekintem és azért Istennek életem végéig hálás maradok.

*****

De sajnós édes és nagyon szeretett népem védelme helyett száműzetés lett a sorsunk; idegen föld borul majd ránk.

Ne felejtsetek el hű fiaid, akik érted éltek, szép Hazánk!

Kakastollunk nem leng többé, járőrbe már nem megyünk.

Szeresd, őrizd kicsi népünk, amikor már nem leszünk,

Helyettünk is védjed őket, erre kérünk Istenünk.

*vitész Kiss Gábor,
csendőr főhadnagy*